

Οι πέντε αιτίες που ο Θεός παραχωρεί τον πειρασμό στην ζωή μας

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής απαριθμεί πέντε αιτίες για τις οποίες παραχωρεί ο Θεός τη δυνατότητα στο διάβολο να πολεμά τους ανθρώπους.

Ας δούμε, λοιπόν, ποιές είναι οι πέντε αιτίες για τις οποίες παραχωρεί ο Θεός τον πειρασμό:

Πρώτη αιτία, είναι για να μάθουμε να διακρίνουμε την αρετήν από την κακίαν μέσα από την εμπειρία αυτού του πολέμου.

Δεύτερη αιτία, είναι για να «εξαναγκαστούμε» τρόπον τινά, να προσκολληθούμε με βεβαιότητα και ακλόνητα στην αρετή.

Τρίτη αιτία, για να μην υπερηφανευόμαστε όταν προκόπτουμε στην αρετή, αλλά να συνειδητοποιήσουμε εκ της εμπειρίας του πνευματικού αυτού αγώνα ότι κάθε προκοπή είναι δωρεά του Θεού...

Τέταρτη αιτία, για να ταπεινωθούμε και για να συνειδητοποιήσουμε και μισήσουμε και ομολογήσουμε (εξομολόγησις) και εγκαταλείψουμε τις αμαρτίες μας, που γίνονται αιτία πειρασμών.

Πέμπτη αιτία, για να μην ξεχάσουμε την ιδική μας ασθένεια και την του Θεού δύναμη, όταν προοδεύοντας στον πνευματικό αγώνα αξιωθούμε και φθάσουμε σε κάποιαν αρετή.

Μέσα στις πιο πάνω αιτίες διαφαίνεται η Αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπον. Ας μην ξεχνούμε ότι και οι θλίψεις και οι πειρασμοί είναι δώρα της φιλανθρωπίας του Θεού γιατί μέσα στις δοκιμασίες αυτές μπορούμε -αν το θελήσουμε- να συναντήσουμε τον πάσχοντα και σταυρωμένο Χριστό μας, και Αυτός θα μας αναστήση στην αιώνια ζωή.

Σε τελευταία ανάλυση, ο διάβολος με όλα τα τεχνάσματά του και παρ' όλες τις μηχανουργίες του εναντίον μας, εν τούτοις αυτοκαταστρέφεται και θριαμβεύει η θεία φιλανθρωπία! Όπως η σταυρική παγίδα, που έστησεν ο διάβολος στον Χριστόν, απέβη τελικά η συντριβή του ίδιου του διαβόλου και η νίκη του Ιησού, (για αυτό και ο Σταυρός είναι από τότε το φοβερότερον όπλο κατά του διαβόλου), έτσι και κάθε παγίδα που στήνει ο διάβολος και σε μας, μπορεί να αποβή ήττα του Σατανά και αφορμή για τη σωτηρία μας. Με μίαν όμως απαραίτητη προϋπόθεση: ότι θα αντιμετωπίζουμε τους εκάστοτε πειρασμούς με κόψιμο του δικού μας θελήματος (δηλαδή του εγωισμού μας) και υπακοή «άνευ όρων» στο θέλημα του Θεού.